

vedal ti bom še druge važnejše dogodke iz svojega življenja, ki je bogato izprememb.

Porodil sem se v trnjevi in bodeči živi meji ob robu širokega polja. Ne daleč od tam se je razprostiral travnik, onkraj travnika pa je bil precej velik gozd. Imel sem tri bratce in dve sestrice; vseh skupaj nas je bilo šestero otrok. Oče in mati sta nam naredila v živi meji posteljico, za vseh šestero dosti veliko. Spletla sta jo iz pirničnih

Slikal Fr. Hrovat.

Portret.

koreninic in suhe trave in jo znotraj oblažila z mahom, da je bila mehka, kakor da je iz samega gosjega puha. V tej posteljici sem zagledal pred sedmimi leti nekaj dnij pred kresom luč sveta.

Ko smo bratje in sestre že nekoliko odrastli, nam je mati nekega dne pripovedovala, da smo bili v začetku čisto goli in da smo mižali. Mehak kljunček nam je bil baje obrobjen z rumeno kožico. Prav grdi smo bili, je rekla mati; ali ona in oče sta nas

vendar iskreno ljubila. Ves dan sta nam nosila črvičkov, hroščev, kobilic in metuljev, zakaj naši želodčki so bili nenasitni in kljunčki vedno odprti — je pridejala mati.

Ob dobrem pitanju in skrbnem negovanju smo hitro rastli. Telo nam je pokril najprej siv mehek puh, potem smo šele dobili perje. Osem dnij po rojstvu smo že izpregledali. Črne oči so se nam zasvetile kakor majhne lučice. Tako nam je pravila mati.

Ko sem začel spoznavati sebe in kar je bilo okoli mene, sem bil že precej velik, imel sem tedaj že trdo perje in močen kljunček. Stiskali smo se v mehko gnezdo, v katerem nam je pa bilo že tesno. Od te dobe smo bratci in sestrice sami videli, koliko sta se trudila skrbna mati in pridni oče, da sta nam požeruškomo preskrbela potrebnega živeža. Od zore do mraka sta bila dan na dan pri delu za nas otročičke. Kako dobro nam je bilo takrat!

Pa čas je tekel in moč nam je rastla, naši udje so bili od dne do dne krepkejši. V gnezdu nam ni več ugajalo. Nekega dne poskusimo svoje ude, vstanemo in stopimo na rob gnezda. Bratec, sestrice in jaz se še bolj osrčimo in skočimo na vejico poleg gnezda. Kako smo bili veseli, da se nam je poskus posrečil! Krasen razgled smo imeli z vejice na polje, na travnik in v gozd. Na polju smo slišali prepelico, v gozdu pa kukavico in grlico, na travniku smo videli kosce, ki so kosili travo. Tam je moralo biti vse polno kobilic, zakaj oče in mati sta nam jih nosila od tod kar na kupe: ves dan smo se mastili ž njimi.

Zvečer nas je mati spravila zopet v gnezdo in nas čuvala, kakor prejšnje noči; dobri oče je sedel v grm blizu gnezda in bil materi varih. Drugi dan smo zgodaj zapustili gnezdo in se razpeljali po živi meji. Tukaj smo veselo čivkali in jedli žuželke, ki sta nam jih prinašala oče in mati. Ker smo bili še nerodni in neokretni, je večkrat padel kateri na tla v travo, pa hitro se je zopet pobral in skočil na vejico, ker ga je bilo sram svoje nerodnosti in ker se je bal, da bi se mu drugi smejali. Zvečer jih je le